

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 26 D'ABRIL DE 2019 | Número 37

PÀG. 6 | SANT JORDI

Un cristià amb conviccions
Omella demana “unió” i “concòrdia”
El teatre de la consuetudina a Girona

PÀG. 13 | POLÍTICA

Novell respon al portaveu
de la Conferència Episcopal Espanyola

PÀG. 20 | EDUCACIÓ

La concertada, garantia de pluralitat

PÀG. 23 | NOTRE-DAME

Una agulla per recosir la transcendència

PÀG. 31 | BISBAT DE TORTOSA

El Papa rep l'Arxiconfraria
de la Verge de la Cinta

**Acollida incondicional dels salesians als joves
de Torre Baró. Bona Pasqua! | PÀG. 5**

PÒRTIC

El diumenge de Pasqua els cristians haurien de mostrar la mateixa alegria que demostren els culers quan el Barça guanya una Champions. Així ho explicava un animador d'una de les celebracions de la Pasqua que es fan a Catalunya. Potser no cal exagerar. Però sí que és cert que caldria aprofitar més les celebracions religioses per externalitzar una alegria sana, com passa per exemple amb Sant Jordi als carrers. Tinguem-ho present en una de les setmanes més entranyables de l'any, amb Sant Jordi dimarts i la Mare de Déu de Montserrat dissabte, després de l'inici de la Pasqua.

SUMARI

3 Pasqua

El cristià posa vida a on altres hi posen mort. Pasqua de Resurrecció, per Josep Lluell
Acollida incondicional dels salesians als joves de Torre Baró. Bona Pasqua!

6-35 Actualitat

Sant Jordi, un cristià amb conviccions

Omella demana "unió" i "camins de concòrdia"

"El teatre era la fórmula ideal per explicar a un feligrès qui era Sant Jordi o la Mare de Déu"

Novell respon al portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola sobre el "dret a decidir"

L'escola concertada es reivindica com a garantia de pluralitat i llibertat

Notre-Dame: una agulla per recosir la transcendència

Robert Baró: "Gairebé cada vegada que parlem de patrimoni és quan es destrueix"

Bisbe Vadell: "L'Església està preparada pel món digital"

El Papa rep l'Arxiconfraria de la Verge de la Cinta de Tortosa en audiència privada

36 Recull de premsa | Islam a les aules - Dones manaies - Atemptat a Sri Lanka

37 Agenda | Teotapes - Trobada de joves - Càtedra de Pensament Cristià d'Urgell

39 La setmana a les xarxes

El cristià posa vida a on altres hi posen mort. Pasqua de Resurrecció

JOSEP LLUNELL
A LES HOMILIES A SANT FELIP NERI

Després de la Resurrecció, els Apòstols ja no van tornar a ser els mateixos. La trobada amb Jesús, ple de vida després de la seva execució, va transformar totalment els deixebles. Tot ho van començar a veure d'una manera nova. Déu era el ressuscitador de Jesús. I ben aviat en van treure les conseqüències.

Primera: Déu és amic de la vida. Ara sí que no hi havia cap dubte. El que havia dit Jesús era veritat: "Déu no és un Déu de morts sinó de vius." Els homes podran destruir la vida de mil maneres, però si Déu ha ressuscitat Jesús, això significa que només vol la vida dels seus fills.

No estem sols ni estem perduts davant la mort. Podem comptar amb un Pare que, per damunt de tot, fins i tot de la mort, ens vol veure plens de vida. D'ara en endavant només hi ha una manera cristiana de viure. I es resumeix així: posar vida a on altres hi posen mort.

Segona conseqüència: Déu és dels pobres, ho havia dit Jesús de moltes maneres. Però no era gens fàcil creure'l. Ara és diferent. Si Déu ha ressuscitat Jesús, vol dir que és cert, és veritat: Benaurats els pobres perquè tenen a Déu. L'última paraula no la té l'emperador Tiberi ni el procònsol Pilat. L'última decisió no és d'Anàs

ni de Caifàs. Déu és el defensor últim i màxim dels que no interessin a ningú. Només hi ha una manera d'assemblar-se a Déu: defensar els petits, els indefensos, els insignificants.

Tercera conseqüència: Déu ressuscita els crucificats. Davant la injustícia criminal dels que han crucificat Jesús, Déu reacciona. Si l'ha ressuscitat és perquè vol introduir justícia per damunt de tant abús, tanta crueltat com es cometien en el món, en aquest món. Déu no està del cantó dels que crucifiquen: està amb els crucificats. Només hi ha una manera d'imitar-lo: estar sempre al costat dels que pateixen, lluitar sempre

contra els que els fan sofrir. Hi estem, nosaltres, al costat dels que s'ho passen malament? I, si no hi estem, quina mena de cristians som? Si no hi estem, som uns covards uns hipòcrites, uns mentiders.

Quarta conseqüència: Déu ha ressuscitat Jesús, el refusat per tots ha sigut acollit per Déu. El menyspreat i menystingut ha sigut glorificat. El mort està més viu que mai. Ara sí que sabem com és Déu. Un dia, Ell eixugarà totes les nostres llàgrimes i no hi haurà ja la mort ni hi haurà crits ni fatigues. Tot això ja haurà passat per sempre.

Tot el que té relació amb Jesús, té relació amb la vida, amb la felicitat, amb el gaudi, amb el fruit de viure immortal. I, per suposat, amb l'esperança certa d'una vida més enllà de la vida mortal i sense cap mena de limitació. Aquí rau la gran victòria del creient, perquè Déu és el Salvador: en la vida i en la mort.

*Pasqua de Resurrecció. Cicle C.
Barcelona, 21 d'abril 2019.*

JOSEP LLUNELL | [LLEGIR AL WEB](#)

Acollida incondicional dels salesians als joves de Torre Baró. Bona Pasqua!

“L’acollida, el somriure, el respecte absolut, el reconeixement de l’altre, del jove, com una persona absolutament vàlida”. Aquest és l’estil de l’escola de cuina i bar-restaurant Cruïlla al Punt. Ho explica **Dolça Valero**, coordinadora d’aquest projecte d’inserció a Torre Baró que forma part de la Fundació Jovent dins les **Plataformes Socials dels Salesians**. Entre plats i olles, feliciten la Pasqua als lectors de Catalunya Religió. S’emmirallen en Don Bosco per acompanyar nois i noies d’entre 16 i 21 anys i oferir-los noves oportunitats. Treballen perquè reconeguin els seus talents i puguin fer-ne un retorn a la societat. El projecte va obrir portes abans de l’estiu a la plaça dels Eucaliptus i el mes d’octubre ja funcionaven a ple rendiment. A Nou Barris es concentren els barris amb un índex de renda més baixa de Barcelona, segons l’informe anual de l’**Estat de la Ciutat** de febrer de 2018. Però l’equip educatiu dels salesians valora els joves amb qui treballa amb el barem de les habilitats i aptituds personals. Com diu la coordinadora del projecte, a Cruïlla al Punt ofereixen “l’acollida incondicional a qualsevol jove que té ganes de fer un *clic* a la seva vida”.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: Sant Jordi a l'església de Sant Miquel de Montblanc.

Sant Jordi, un cristià amb conviccions

Amb motiu de la Diada de Sant Jordi parlem de l'esforç que està fent una comunitat cristiana perquè una festa nascuda de la societat civil al voltant de la llegenda de sant Jordi, inclogui la dimensió interior i transcendent del personatge històric. En concret, ens fixem en la vila de Montblanc que, des de fa més de trenta anys, organitza la **Setmana Medieval de Sant Jordi**. Els actes comencen aquest dimarts 23 d'abril i s'allarguen fins diumenge 5 de maig.

“Valorem molt positivament que es faci aquesta festa, però no volem que s'oblidi que darrera hi ha un personatge real”, apunta **Simó Gras**, plebà de Montblanc. Aquest dimarts a la tarda, en el marc dels actes de la setmana medieval, se celebra la missa solemne a **Santa Maria la Major**. L'acte religiós compta amb la participació de la comitiva reial de la festa, els campaners i organistes de Santa Maria i la Coral Flor de Lis. Després de l'Evangeli, es llegeixen les actes del martiri de sant Jordi. És una

manera de recordar el sant històric i no tant el personatge legendari. “Les llegeix el rei, per donar-li solemnitat”, explica el plebà. La intenció de la parròquia és anar un pas més enllà de la llegenda, sense restar valor a la festa civil.

Honor, valentia i capacitat de resistir

Sant Jordi ha influït en molts països i cultures. En grec Γεώργιος (Georgios), Jordi significa “qui treballa la terra”. L'any el 1456 la Generalitat de Catalunya proclama sant Jordi patró del nostre país. Però també ho és de molts altres indrets com Rússia, Geòrgia, Txèquia, Ucraïna o, sense anar més lluny, d'Anglaterra i Portugal. El màrtir que mor assassinat sota les ordres de l'emperador romà **Dioclecià** per no abjurar de la seva fe, el personatge històric del segle III, és el que reivindica la comunitat cristiana de Montblanc.

Respon a la figura d'un heroi cristià. Quines virtuts volen destacar a la comunitat de creients?

“Les virtuts heroiques que intentem subratllar són les de l'honor, la virtut d'intentar ser fidel a les pròpies conviccions i creences; la virtut de la valentia o de la fortalesa, davant dels múltiples embats, la capacitat de resistir i de lluitar contra el mal”, explica Simó Gras.

En aquests valors el plebà llegeix actituds interessants per al món d'avui: “Quan tot sembla fluctuant, que tot és igual i relatiu, sant Jordi s'erigeix com una figura amb conviccions, amb valors, amb principis, amb virtuts; i no només les té sinó que les sap posar a la pràctica”. Són aquests els elements que la Parròquia de Montblanc vol posar de relleu en l'àmbit de la pastoral i la catequesi amb infants i joves.

El vincle Montblanc i sant Jordi

Montblanc és el teló de fons de la Setmana Medieval de Sant Jordi des de fa més de 30 anys. El 1988 se'n celebra la primera edició. Es tracta de l'única setmana medieval de Catalunya dedicada al sant. Això la fa singular. El món cultural i comercial de la vila s'ha fet seu el relat. S'emparen en la referència que el folclorista **Joan Amades** va fer de Montblanc en el Costumari

català editat el 1952. Amades situava la llegenda del cavaller, el drac i la princesa en aquesta vila de la Conca de Barberà.

El president de l'Associació Medieval de la Llegendenda de Sant Jordi, **Joan López**, reconeix que “en un 99% és una festa popular”. No s'hi fa cap lectura religiosa, més enllà dels actes proposats dins l'església. Anys enrere havien inclòs en el programa d'actes l'espectacle '**Sant Jordi l'endemà**'. L'entitat imaginava el moment en què el personatge llegendari, després de salvar la princesa, ha de decidir entre la proposta de casar-se amb ella o seguir consagrat a Déu.

Després de la lluita interior i de pregar a Déu, fa la petició als vassalls del rei que preguin per ell i honorin a Déu. I ell marxa a predicar la bona nova a d'altres terres. López recorda que, en aquest espectacle que ara tenen “en nevera”, es veia un Sant Jordi introspectiu: “El personatge resa i veu que el que ha de fer és escampar el missatge, no es deixa temptar”. Avui, en canvi, el relat de la llegenda acaba tal com l'expliquen els contes infantils. No s'hi explicita cap lectura religiosa, sinó una relació amorosa dels protagonistes, que marxen tots dos a cavall.

Un complement a la festa civil

“L'Església intentem que una festa que neix de l'àmbit civil tingui una reminiscència religiosa”, apunta Simó Gras, plebà de de Montblanc, de manera que “la festa civil inclogui elements religiosos, quan no ho feia en el seu origen”. Un esforç que compara a la dinàmica dels primers cristians.

Entre les aportacions que els creients han fet a la Setmana Medieval hi ha la missa gregoriana. A recer d'aquesta iniciativa particular, i de forma estable, va néixer l'**Schola Cantorum de Sant Miquel** de Montblanc. Una escola de cant gregorià que canta quatre vegades l'any. A través d'ells, la vila també ha acollit trobades de cant gregorià d'abast nacional.

En aquesta mateixa línia, Simó Gras voldria aprofitar la setmana medieval com un moment pedagògic per mostrar, també com a parròquia, com era l'església medieval. Per exemple, l'església de Montblanc va ser l'escenari on es van celebrar les Corts Catalanes els anys 1307, 1333, 1370 i el 1414. Una fita històrica que es rememorà el diumenge 5 de maig a l'església de Santa Maria. El plebà

voldria anar més a fons: “A vegades es pinta molt fosca, l'església medieval, i també va ser molt rica a nivell cultural i patrimonial; només cal veure l'abat Oliba a favor de la pau”. Una idea que apunta com a repte de futur.

A la **programació** d'enguany se suma també una conferència sobre el procés de restauració de la Mare de Déu del Cor de Santa Maria, a càrrec del restaurador **Aleix Vall**. Tindrà lloc dimecres a la sala Santa Sant Maties de la Plebania de la parròquia. La restauració de la talla de fusta policromada del gòtic del segle XV **es va inaugurar** el mes de desembre.

Sant Jordi, futur patró de Montblanc?

L'ajuntament de Montblanc s'ha plantejat sumar-lo com a nou patró de la vila. Alguns historiadors expliquen que Sant Jordi va ser **patró de Montblanc abans que Sant Maties**, fins el 1687. Les cases senyoriales de la vila tenien una estreta vinculació amb Barcelona. El màrtir ja era patró de la capital catalana i Montblanc l'havia assumit com a referència, explica Simó Gras. Una proposta que va encaixar molt bé en una ciutat de cavalleria. L'arribada de la relíquia

de Sant Maties va fer perdre aquesta memòria. I Sant Jordi va deixar pas al sant apòstol.

El que sí que trobem a Montblanc són diverses imatges del Sant, algunes de contemporànies a la proposta de la Setmana Medieval, com la petita ceràmica d'un sant Jordi a cavall matant el drac, situada al lateral dret de l'església de Sant Miquel, o el vitrall que l'associació Medieval va donar a l'església de Santa Maria. Però n'hi ha de més antigues, com la pintura a l'oli de damunt de l'orgue de Santa Maria la Major, o el relleu escultòric de la creu de davant l'església de Santa Maria. La referència més emblemàtica probablement sigui el portal de Sant Jordi, una portalada que dona accés al recinte de la muralla per la part oest.

El president de l'Associació Medieval situa “la proposta de nou patronatge de Sant Jordi” per part de l'Ajuntament com “un nou debat interessant”. La iniciativa, amb les eleccions municipals a la vista, ha quedat aturada. La idea és portar-la a consulta dels montblanquins. Per ara no hi ha cap data sobre calendari.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Omella demana “unió” i “camins de concòrdia” a la missa de Sant Jordi

9.30 h de dimarts. Missa a la capella de Sant Jordi del Palau de la Generalitat. Àmplia presència del Govern amb el president **Quim Torra** i els consellers **Miquel Buch**, **Jordi Puigneró**, **Mariàngela Vilallonga**, **Damià Calvet** i **Teresa Jordà**. El cardenal Joan Josep Omella presideix la missa que se celebra abans de la benedicció de les roses al pati de la Generalitat, acompanyat com altres anys del cardenal **Lluís Martínez Sistach**.

“Amb l’ajuda de sant Jordi, el nostre patró, ens toca a nosaltres, institucions civils, religioses, polítiques, empresarials, associacions, obrir camins de comunió, de concòrdia, de projectes comuns de futur, on ens trobem tots vençant el gran drac de la divisió, de la desesperança

i de la pobresa”. Aquest és el missatge que ha exposat el cardenal Omella en la seva homília davant del Govern.

L’arquebisbe de Barcelona ha situat el moment actual com de “confusió, de dolor, de pèrdua de valors i manca d’il·lusió”. Davant dels quals la resposta és “la unió entre tots, una unió que respecti la diferència”. I concretament, “una unió que pot fer possible Déu, comunió de vida i d’amor entre el Pare, el Fill i l’Esperit Sant. Ell ens fa a tots germans, fills d’un mateix Pare.

Com a exemple s’ha referit a l’experiència dels Jocs Olímpics del 1992, en què “units es va construir il·lusió, esperança i es va renovar la ciutat”.

En l'homilia el cardenal ha glossat la figura de Sant Jordi i l'ha posat com exemple de "no només valors patriòtics, culturals, literaris i cavallerescos, sinó també i, sobretot, valors profundament cristians".

També ha explicat que la força per lluitar contra el drac Sant Jordi la treia "de la seva unió i comunió amb Jesús". Omella ha convidat als cristians "a empeltar-nos en aquest tronc, el cep veritable" i ha afirmat que "el poble català pot viure joïós, si els qui el formen hi viuen en germanor, com sarments ben unides al tronc, un tronc que és Jesucrist".

Després de la missa els cardenals Omella i Sistach han benedit les roses (aquest any totes grogues) del pati del Palau. Després han saludat alguns dels responsables de les parades solidàries i han parlat amb el president Torra.

JORDI LLISTERRI -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

“El teatre era la fórmula ideal per explicar a un feligrès qui era sant Jordi o la Mare de Déu”

Torna la Consueta de Sant Jordi a la catedral de Girona, un de tants textos medievals d'obres de teatre religiós que es representaven dins dels temples i que explicaven fets de la Mare de Déu, de Crist, però també vides de sants. N'hi ha un que s'ha conservat i és justament sobre la vida de sant Jordi. El proper **dimarts 30 d'abril** la catedral acull, per tercer any consecutiu, la representació de la consuetat, una representació ja consolidada que cada any aporta alguna novetat espectacular.

“La Consueta de Sant Jordi ens explica la llegenda que tothom coneix, però des de la fór-

mula original, que no és la de sant Jordi enamorat de la princesa sinó la d'un sant Jordi exemplar, sant, que salva al poble però que no vol res a canvi”, explica **Joan Piña**, director del Museu de la catedral de Girona. “No hi ha aquesta relació romàntica amb la princesa, hi ha aquest desinterès per qualsevol obsequi, i d'aquí aquesta actitud exemplar de sant”.

El detonant de representar de nou la consuetat, després de segles de no fer-se, va ser la celebració fa tres anys dels 600 aniversari de la construcció de la nau de la catedral de Girona, la nau medieval més ampla del món. “Es van voler fer

aquell any actes de celebració, entre els quals representar de nou la consuetat". Va quedar tan bé i va agradar tant que es va decidir continuar fent-ho, i, per tant, "es va recuperar, perquè no vam inventar res, el fet de fer teatre dins d'un temple, dins d'un recinte religiós". El Capítol de la catedral va ser l'incentivador d'organitzar aquest 600 aniversari, i és el mateix ens catedralici qui ha volgut repetir la consuetat per tercer any consecutiu.

Piña afirma que cada any hi ha alguna novetat sorprenent a la Consuetat. El primer any va ser l'entrada d'un cavall dins la catedral, o el segon la presència del Drac. "Cada any tenim alguna cosa impactant i aquest any també tot i que no es pot revelar encara".

Després de dos anys han detectat que la majoria del públic és de Girona ciutat perquè els darrers anys les entrades s'adquirien a la llibreria del bisbat. "Això bloqueja que gent de fora pugui venir, i per això aquest any s'han obert les **entrades digitals** i tothom qui vulgui les podrà adquirir".

Normalment en aquestes obres de teatre ja es comptava amb pocs actors, explica el director del Museu de la catedral de Girona, i la majoria eren representades pels propis religiosos i canonges. En aquesta Consuetat de Sant Jordi a Girona, entre actors i persones organitzadores, són una quinzena de persones.

Però com és que una obra de teatre es representa dins un temple religiós? Piña explica que la catedral de Girona en època moderna va ser batejada per un viatger com 'la madre de las ceremonias'. "La catedral és una església on s'hi realitzaven multitud de cerimònies, i quan parlem de cerimònies no hem de pensar només en litúrgia o actes sacramentals, sinó també en el teatre". I així ho posen de manifest els documents que mostren que inclús moltes de les obres de teatre de l'època eren escrites per canonges de la catedral.

"Ens hem d'imaginar la catedral com un edifici viu en contínua activitat", afirma Piña, "no només puntualment de litúrgia sinó també de teatre". I és que quan s'explica l'art i es fixa un

en els capitells, timpans, retaules, etc, hi ha vides de sants, de Crist... Era una manera que el fidel que no sabia llegir ho compregués, però aquesta funció també la complia el sermó del capellà durant la missa i també el teatre. "El teatre era potser la fórmula ideal per explicar a un feligrès qui era sant Jordi, la Mare de Déu o Maria Magdalena", reconeix. I com aquest fet ha estat una fórmula efímera que no ha perdurat en el temps no es té constància però era un fet habitual, "no només a les catedrals sinó a totes les esglésies on se celebraven aquesta mena d'actes".

I és que per a Piña, una catedral "és un espai fet perquè el so hi treballi correctament". Quin millor lloc, doncs, per fer-hi un recital, un concert o una obra de teatre? "Són edificis ideals, amplis, amb un gran escenari, hem tingut bons resultats amb totes les activitats que hem anat fent".

Novell respon al portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola sobre el “dret a decidir”

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, dedica la carta dominical del diumenge de Pasqua a respondre les declaracions del portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola que qüestionava la legitimitat moral del “dret a decidir”. El portaveu i secretari de la Conferència Episcopal, **Luis Argüello**, **defensava** en el darrer número de la revista Ecclesia que “l’anomenat ‘dret a decidir’ no és moralment legítim” en una reflexió sobre les properes eleccions.

El bisbe Novell no respon directament a Argüello, però confronta la seva argumentació amb el magisteri que han **reiterat** els darrers anys els bisbes catalans i que recull el **document** de 2011 “Al servei nostre poble”. En la **carta** que es reparteix a totes les parròquies del bisbat

de Solsona, Novell confronta els dos textos perquè creu que l'article publicat a la revista de Conferència Episcopal Espanyola va generar “inquietud” i “mereix una paraula d'aclariment”. Concretament Novell reitera que “els drets propis de Catalunya estan fonamentats primàriament en la seva mateixa identitat com a poble”. I recorda que els bisbes catalans han avalat “la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles”.

Aquesta cita de ‘Al servei del nostre poble’ ja havia estat utilitzada **reiteradament** pels bisbes catalans en diverses notes conjuntes anteriors a l'1 d'octubre i coincidint amb altres **pronunciaments** de la Conferència Episcopal Espanyola.

Novell també ha destacat per la defensa explícita de les consultes del 9N i l'10, i ha donat suport als actes de **solidaritat** amb els presos, que va **visitar** a Lledoners.

Novell demana que “que cadascú analitzi els dos textos, els valori, tregui les seves conclusions i, tenint en compte tota la resta de punts de l'article de Mons. Argüello, decideixi conscientment el seu vot”. El text del portaveu de la Conferència Episcopal també està **disponible** al web del bisbat de Solsona. El bisbat va avançar al web la publicació de la carta que també va **distribuir** l'anterior dimecres el GIEC en el resum setmanal de les cartes dels bisbes catalans.

Aquesta és la carta setmanal del bisbe de Solsona de diumenge de Pasqua:

Dret a decidir.

Moralment legítim o il·legítim?

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és Pasqua. Cada any us la felicito aprofitant aquest escrit, però enguany la inquietud que alguns vàreu tenir quan llegíreu que el Secretari de la Conferència Episcopal Espanyola defensava

que el dret a decidir era moralment il·legítim, mereix una paraula d'aclariment. En primer lloc reproduïxo el 7è punt de l'article 'Más allá del voto. Compromiso cívico', de Mons. Luis Argüello, publicat a la revista *Ecclesia*. Quan llegim un titular que ens xoca sobre les manifestacions d'un bisbe sempre és imprescindible llegir el text original. En segon lloc reproduïxo el paràgraf número 5 del document dels bisbes de Catalunya 'Al Servei del nostre poble'. Que cadascú analitzi els dos textos, els valori, tregui les seves conclusions i, tenint en compte tota la resta de punts de l'article de Mons. Argüello -trobareu l'enllaç a la pàgina web del bisbat-, decideixi conscientment el seu vot.

“Los graves problemas surgidos en la organización territorial del Estado piden a los católicos y a todos los ciudadanos favorecer una «cultura del encuentro». Esta cultura se sostiene en un diálogo que tenga en cuenta el bien que ha supuesto nuestra convivencia de siglos y se desarrolle dentro del cauce de la ley y de las instituciones comúnmente aceptadas, en el horizonte de los desafíos globales que afectan a las nacionalidades y regiones de España. Tanto en el campo de la identidad nacional como

en el de la identidad personal, el llamado «derecho a decidir» no es moralmente legítimo en sí mismo, pues supondría la absolutización de la voluntad de poder desvinculada de la moralidad del contenido de la decisión y del marco social e institucional donde se toman las decisiones. Si, además, el ambiente cultural en el que se promueve, de manera acrítica, tal autodeterminación está dominado por emociones y sentimientos, el riesgo de decidir en contra de la dignidad de la persona, de la justicia y del bien común es muy alto. Se entronizan los sentimientos y se reclaman como derechos”. Mons. Luis Argüello. Secretario de la Conferencia Episcopal Española.

“Els drets propis de Catalunya, així com de tots els pobles de la terra, estan fonamentats primàriament en la seva mateixa identitat com a poble. L'Església, a Catalunya i arreu, moguda pel seu amor a la persona humana i a la seva dignitat, considera que «hi ha una sobirania fonamental de la societat que es manifesta en la cultura de la nació. Es tracta de la sobirania per la qual l'home és, al mateix temps, sobirà suprem», i per això no vol que «aquesta sobirania fonamental es converteixi en presa

d'interessos polítics o econòmics». Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual. Com a pastors de l'Església, no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de

les persones i dels pobles i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat, exigència directa de la fraternitat humana i cristiana. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per integrar la diversitat que la configura. Un procés que caldrà teixir amb la participació de tots, tenint en compte els drets i deures que es deriven de la

dignitat personal, i que ha de restar obert als valors transcendents, a aquell plus d'ànima que ennobleix i fonamenta l'acció política i social al servei de l'home i de tot l'home".

*Els Bisbes de Catalunya.
21 d'abril de 2019*

Reptes socials davant les eleccions

El sector social de la Companyia de Jesús ha publicat un document de reflexions i propostes davant les diferents cites electorals de 2019.

És des de l'experiència concreta i directa de les més de 20 organitzacions que formen el sector social que s'han seleccionat els temes que s'aborden. "Parlem dels temes que fem servir en el nostre compromís quotidià. Des d'aquí ens sentim animats a compartir les nostres reflexions i propostes per tal de contribuir al debat públic i a la reflexió compartida amb altres".

Esforçar-se per exercir el dret a un vot informat

El document analitza i fa propostes concretes sobre la crisi mediambiental, el compromís amb la solidaritat internacional, una societat diversa i inclusiva, la protecció a la infància i

adolescència, la igualtat entre homes i dones, i un model fiscal sostenible i suficient.

Convida, aquesta reflexió, a estar atents a tendències que van marcant la vida política, com el desencís amb el projecte europeu, que serveix de justificació per la manca de solidaritat; la desigualtat econòmica com a forma d'injustícia arrelada a la nostra societats; el desencant amb la democràcia formal, que al posar-se en qüestió evidència la fragilitat d'altres alternatives; i el repte de les xarxes socials i els fluxos massius d'informació, que alimenten el prejudici i la polarització. Qüestions totes elles que obliguen a esforçar-se per exercir el dret a un vot informat.

Crisi mediambiental i cooperació internacional

Pel que fa a les propostes per abordar els reptes socials, el sector social de la Companyia de

Jesús apunta mesures concretes per revertir el canvi climàtic, que es refereixen a les fonts d'energia, la reducció d'emissions, els mitjans de transport, o els models d'agricultura.

I en relació a la solidaritat internacional, el document fa una crida a complir amb els compromisos recollits en els Objectius de Desenvolupament Sostenible, i lamenta la retallada d'un 70% en l'última dècada del pressupost espanyol en política de cooperació internacional, la qual "afecta severament a les condicions de vida de milers de persones i dificulta les seves possibilitats d'accés a una vida digna".

Una societat diversa i inclusiva, on totes les persones puguem viure amb la mateixa llibertat i dignitat

"Necessitem prendre'ns molt seriosament la gestió de la diversitat com una gran oportunitat", assegura el text, en l'apartat dedicat a l'acollida de persones migrants i refugiades. L'acollida d'aquestes persones i la promoció d'una cultura de l'hospitalitat està entre les prioritats de treball del sector social de la Companyia de Jesús. A partir d'aquesta ex-

periència, recull com a propostes la necessitat d'invertir en integració social i en reducció de la desigualtat, així com protegir la vida de les persones i salvaguardar els seus drets, mantenint les operacions de rescat a la Mediterrània i abandonant pràctiques de devolucions sumàries a la frontera sud.

Especial atenció mereix la protecció de la infància i l'adolescència, ja que "les polítiques espanyoles d'acollida a menors poden vulnerar perillosament els drets de la infància". Per això es reclamen de manera urgent mesures "per garantir tots els drets dels menors, sigui quina sigui la seva nacionalitat".

El document aborda també la igualtat entre dones i homes, assenyalant les desigualtats que travessen el nostre dia a dia i que tenen múltiples expressions, com la bretxa salarial o l'expressió més greu d'aquesta discriminació que és la violència i l'assassinat. Cal donar compliment a Espanya al Conveni del Consell d'Europa contra la violència de gènere, disminuir la bretxa salarial i revisar el currículum educatiu des d'una perspectiva coeducativa i d'igualtat de gènere.

Pel que fa al model fiscal, el sector social aposta per un model més sostenible que enforteixi la capacitat redistributiva, permetent revertir les retallades i millorar les polítiques públiques. Això implica, entre altres mesures, lluitar contra el frau i l'elusió fiscal o revisar el sistema de beneficis fiscals.

El sector social està format per més de 20 entitats, amb més de 50 seus distribuïdes per tot el territori espanyol. Sosté la seva missió un equip format per 2.500 persones, de les quals més del 80% són voluntàries, entre les quals es troben un grup de jesuïtes. Les persones i famílies que es beneficien de la seva acció superen àmpliament el milió, localitzades a Espanya i en altres continents. A Catalunya, les organitzacions que formen part del sector social són Arrels Sant Ignasi, a Lleida; el Centre Sant Jaume i la Fundació La Salut Alta, a Badalona; Cristianisme i Justícia, Migra Studium i Entrecultures, a Barcelona; i la Fundació La Vinya a l'Hospitalet de Llobregat.

Descarregueu aquí el document.

200 persones vinculades als salesians demanen “escoltar-se” i parlar més de la situació catalana

Més de 200 persones entre salesians, professors, voluntaris, treballadors socials o exalumnes vinculats a la família salesiana han signat un **document** en què demanen més comprensió i diàleg sobre la situació política que es viu a Catalunya.

El text és una iniciativa personal que justifiquen perquè “ens resulta impossible separar la nostra opció cristiana i salesiana dels nostres posicionaments i compromisos com a ciutadans”. I lamenta que sigui un tema del “que no se’n pugui parlar obertament” i que “s’eviti en les nostres trobades”. “Parlem-ne. Opinem-ne. Escoltem-nos”, demana el text titulat ‘Units en Don Bosco’.

El document defensa “que els dels llaços, els de les manifestacions, els que van anar a votar el primer d’octubre (votessin sí o votessin no), els que van patir la violència policial també som nosaltres, persones, com vosaltres, tocades per l’esperit de Don Bosco”. Per això, lamenten “posicionaments poc ponderats que ens ofenen” i “la informació esbiaixada que arriba a la resta d’Espanya del que passa aquí”. Els signants argumenten que la situació que es viu a Catalunya està motivada per la demanda d’independència, en la qual cadascú “pot tenir el seu punt de vista”; i per l’empresonament dels qui van promoure el referèndum, una situació que “no es pot acceptar”.

Aquest és el text promogut per diverses persones vinculades a les obres salesianes de Catalunya:

Units en Don Bosco

Els sotasignats som membres de la família salesiana a Catalunya als quals ens resulta impossible separar la nostra opció cristiana i salesiana dels nostres posicionaments i compromisos com a ciutadans. Per aquest motiu ens adreçem a vosaltres amb la intenció de compartir algunes reflexions.

Simplificant molt, el que passa a Catalunya es pot resumir en dos temes:

-Per una banda, "la independència". L'objectiu polític pel qual tanta gent s'està mobilitzant a Catalunya. Podem estar-hi d'acord o no, discu-

tir, matisar, veure-hi pros i contres, etc. Cadascú pot tenir el seu punt de vista.

-Per altra, l'existència de persones privades de llibertat, justament per promoure un referèndum d'autodeterminació, dret dels pobles, que estava en el programa electoral dels partits que van guanyar les eleccions. No es pot acceptar que hi hagi gent a la presó per aquesta raó. És un dret universal i ho van fer per mandat popular.

Ens preocupa la informació esbiaixada que arriba a la resta d'Espanya del que passa aquí. Veiem la informació que us arriba per televisió o premsa escrita, i no reflecteix en absolut la realitat que vivim.

També ens preocupa que no se'n pugui parlar obertament, que s'eviti el tema en les nostres trobades. Des d'aquí hi ha una espècie d'auto-

censura per a no ofendre sensibilitats que no creiem sana. En canvi, ens arriben posicionaments poc ponderats que ens ofenen.

Us volem fer arribar amb aquest escrit que els dels llaços, els de les manifestacions, els que van anar a votar el primer d'octubre (votessin sí o votessin no), els que van patir la violència policial també som nosaltres, persones, com vosaltres, tocades per l'esperit de Don Bosco, que treballem cada dia pel futur dels joves i que volem un món més just per a tothom, i això inclou la participació democràtica i pacífica. Poseu-nos nom, coneixeu-nos. Parlem-ne. Opinem-ne. Escoltem-nos. Units en Don Bosco

Aquí podeu **veure el llistat** de persones signants.

L'escola concertada es reivindica com a garantia de pluralitat i llibertat

Jornada reivindicativa de l'escola concertada. Per primera vegada les quatre patronals del sector, amb presència majoritària de l'escola cristiana, han organitzat una jornada per remarcar la seva aportació al món educatiu i el servei que des fa dècades -segles en el cas d'algunes congregacions religioses- fan a la societat.

L'eix de la trobada celebrada aquest dijous al CosmoCaixa de Barcelona ha estat una taula rodona amb representats dels partits polítics i una conferència del professor d'Esade **Àngel Castiñeira**. La jornada 'El present i el futur d'educació a Catalunya' ha estat organitzada per la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya, l'Agrupació Escolar Catalana, la Federació Catalana de Centres d'Ensenyament, i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, amb la col·laboració de l'Obra Social "la Caixa".

Miquel Mateo, de la Fundació Escola Cristiana, ha resumit la jornada reivindicant "la llibertat, la pluralitat i l'equitat" que aporta al sistema públic d'educació l'escola concertada. Les diverses patronals també ha coincidit en defensar el consens que va culminar el 2009 amb

l'aprovació de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) i n'han demanat el desplegament complert. La LEC preveu un finançament suficient que també garanteixi la gratuïtat de l'escola concertada. Diversos governs han reconegut la insuficiència del finançament.

La taula rodona dels partits polítics no ha aportat cap novetat significativa al que ja és conegut de les **posicions** dels diversos partits. S'ha realitzat amb l'absència del la CUP, en Comú Podem, i el Partit Popular. **Martín Barra** de Ciutadans, **Xavier Quiquillà** de Junts per Catalunya, **Bernat Solé** d'ERC, **Manuel Cruz** del PSC, **Assumpció Lailla** de Demòcrates i **Xavier Güell** d'Units per avançar han format la taula rodona.

Consens en la LEC, pendent de desplegar

Tots els partits han defensat l'actual Llei d'Educació de Catalunya, excepte Ciutadans que no comparteix el model lingüístic. Des del PSC s'han mostrat partidaris de plantejar algunes modificacions a aquest model. La coincidència amb la sentència del Tribunal Constitucional que avala la immersió lingüística, però que limita altres competències de la LEC ha servit als

partits sobiranistes per reclamar l'exclusivitat en competències d'educació.

Ciutadans, Junts per Catalunya, Demòcrates i Units per avançar, s'ha posicionat clarament a favor d'augmentar el finançament a la concertada perquè no n'hagin d'assumir els costos les famílies que escullen aquest model educatiu. Des del PSC i ERC han avalat l'actual model de la LEC i el servei públic que ofereixen les escoles concertades, però han posat l'accent en la promoció de l'escola pública i en finançar els centres segons les seves necessitats i el compromís amb la inclusió social. Tot i això, s'ha coincidit en què l'estereotip d'una escola concertada elitista és una caricatura que no respon a la realitat.

En absència del conseller **Josep Bargalló**, l'acte l'ha obert **Pilar Contreras**, directora general de Centres Concertats del Departament d'Ensenyament. Contreras ha reconegut el "dèficit econòmic històric que han de sostenir les famílies" però ha explicat que la manca de pressupostos no permet desplegar la gratuïtat que preveu la LEC. També ha reconegut l'aportació de l'escola concertada i la seva adaptació als

canvis educatius, en part "per la seva necessitat de sobreviure".

Reconeixement de la iniciativa social

Des de l'organització de l'acte, **Eva Salvà** directora general de l'Agrupació Escolar Catalana, ha destacat el treball conjunt que s'han iniciat sota la marca **Escola Concertada** "per fer evident la realitat d'una escola moderna i arrelada en el territori com un valor positiu". Davant d'un model de confrontació amb l'escola pública o la "mala premsa" de la concertada, la proposta és "explicar allò que fem: no volem l'agraïment de ningú, només el reconeixement".

Carles Camí, president de la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya, ha remarcat algunes de les grans **xifres** de l'escola concertada. 350.000 alumnes que representen el 33% dels l'escolarització obligatòria. En canvi, en el pressupost del Departament de d'Ensenyament el 880 milions d'euros que es destinen a la concertada només representen el 17% de la despesa d'educació. D'aquests diners, només 80 milions es destinen al funcio-

nament i a l'estructura dels 700 centres concertats de Catalunya. 800 milions corresponen al pagament de les nòmines dels 22.000 professors de l'escola concertada a Catalunya. Camí ha insistit que "l'escola concertada no resta recursos a la pública".

Jordi Garcia, vicepresident de la Federació Catalana de Centres d'Ensenyament, ha tancat l'acte lamentant que "sembla que alguns polítics els faci por defensar la concertada" i demanant una vegada més el desplegament de la LEC. "Sabem que els polítics no ho teniu fàcil, però nosaltres de sempre hem estat molt col·laboradors i hem acceptat moltes coses" ha conclòs Garcia.

També s'ha escoltat l'aportació de les associacions de pares i mares de les escoles concertades de Catalunya. Han demanat que s'acabi la confrontació entre escola pública i concertada i que els partits compleixin amb allò a què s'han compromès.

Una manera de ser

La jornada ha inclòs també una lliçó magistral del doctor en Filosofia i en Ciències de l'Educa-

ció Àngel Castiñeira sobre el valor estratègic de l'educació. Castiñeira ha situat com a principal repte de futur que "mentre els canvis de l'entorn són exponencials, les institucions i les persones avancen de manera lineal". Això generarà els propers anys una forta disrupció. L'escola procedent de la iniciativa social està preparada per afrontar-ho amb una educació que "a la manera d'aprendre i a la manera de fer, incorpori la manera de ser". En aquest sentit, ha de ser "un espai d'aprenentatge, però que també doni sentit al món".

Aquest ha estat el primer acte conjunt de l'escola concertada catalana que ha **iniciat** una campanya unitària per reivindicar la seva **tasca social i pedagògica** a Catalunya i posar en valor el seu model educatiu. Així és visualitza en el lema '**L'escola que suma**'. És la primera vegada que les quatre associacions d'escoles concertades de Catalunya s'uneixen per defensar el sistema de concert de forma conjunta.

Notre-Dame: una agulla per recosir la transcendència

En una societat de l'espectacle com la nostra, la caiguda de l'agulla central de la Catedral de Notre-Dame de París mentre és devorada per les flames forma part del consum mediàtic però, alhora, desperta en l'espectador un seguit d'interrogants sobre la transcendència que restaven endormiscats en l'inconscient de l'Europa secularitzada. Les comparacions sempre són insuficients i injustes, és a dir, que tampoc s'acaben d'ajustar, però els habitants del poble de Rosselló deuen sentir quelcom semblant als parisencs quan es va esfondrar el seu campanar el 2016. Quan el patrimoni sacre desapareix sempre hi ha una doble lectura, la de la comunitat creient i la de la societat civil en tant que obra que representa el paisatge anímic de la col·lectivitat.

El mot monument prové del llatí *monumentum*, i aquest del verb *monere*, que vol dir avisar o recordar. Es tracta d'un objecte que interpel-

la a la memòria i, de retruc, a la nostra pròpia identitat. És quelcom més que la transmissió d'una informació. És un dit que assenyala el record d'un passat per fer vibrar "el diapasó del present" (Françoise Choay, *Alegoria del patrimonio*. Gustavo Gili, 2007). És un passat seleccionat i lligat a un lloc que vol preservar la identitat d'una comunitat, de forma que transmet tranquil·litat en un temps fugisser i canviant. Per això, com recorda el teòleg **José Laguna** al recent quadern de Cristianisme i Justícia '**Acollir-se a sagrat**', l'espai sacre és, ja des del dret romà, un lloc *extra commercium*, lliure de comerç o de valoració patrimonial malgrat la seva etiqueta de patrimoni sacre.

La catedral, 'la casa de tots'

L'incendi a Notre-Dame de París, però, té una afegit de connotacions que cal esmentar. D'entrada es tracta d'una catedral, i una catedral

gòtica. Segons l'historiador de l'art **Juan Plazaola** (Juan Plazaola sj, *Historia y sentido del arte sacro*. BAC, 1996) en el pas del romànic al gòtic hi ha una altra "clarificació" que no és només estructural o constructiva-racional, sinó de caràcter sensible: el cristià del segle XIII necessita "veure" sensitivament les coses de la fe. La "Casa de Déu" es transforma sensiblement, mitjançant la llum, en la Morada Celest de l'Altíssim. La llum desmaterialitza l'edifici i la seva arquitectura i causa impacte emocional en la comunitat cristiana congregada al seu interior, independentment de les doctrines teològico-simbòliques desenvolupades pels teòlegs. La vidriera i la seva lluminositat era perfecta per mostrar el concepte d'"analogia" de la escolàstica. **Suger**, Abad de Saint-Denis, és qui desenvolupa tota la estètica de la llum, i qui anomena "porta coeli" a la façana de la seva catedral en consonància amb els escrits de sant **Dionís Aeropagita**.

No es tracta d'una finestra, sinó d'un mur convertit en llum (Ap 21). "La catedral és l'església de la ciutat medieval, i el seu centre és la catedral del bisbe que governa la ciutat cristiana. Quan comencen a formar-se les ciutats de la

Baixa Edat Mitjana, l'església abacial deixa pas a la catedral" (pàg. 463). La catedral era una empresa col·lectiva: en un segle es fan més de 80 catedrals i 500 abadies a França! Les vidrieres donen testimoni de la participació col·lectiva, sovint incorporen escenes del treball dels gremis que ho pagaven. Tots els estaments estan representats al mateix nivell i només hi ha una autoritat que tothom venera: la Mare de Déu. La catedral era sentida com "casa de tots", on hi cabien tots i hi havia activitat civil i religiosa.

Aquesta tasca de la col·lectivitat i d'esforç de superació racional i constructiva queda també molt ben representada per l'autor de la coberta incendiada de la Catedral de París, l'arquitecte **Viollet-le-Duc**, la figura del qual també estava representada dins del conjunt dels dotze apòstols que hi havia a l'agulla i que ha quedat totalment incinerada. Viollet-le-Duc va ser un dels grans estudiosos i restauradors del segle XIX a França i compta amb infinitud d'intervencions de reconstrucció del patrimoni medieval arreu del territori. Ben a prop podem veure actuacions seves al sud de França, com Carcassona o Foix.

Per tal que ens en fem una idea, Viollet-le-Duc apareix a tots els llibres d'història de l'arquitectura i ha merescut aquest honor per haver fusionat l'interès constructiu i estructural del gòtic amb la modernitat dels nous elements de construcció que es presentaven en la incipient modernitat, com l'acer, i una visió intervencionista, en què la restauració és invenció i restitució d'un ideal que realment no va existir. La restauració no és una nostàlgia del passat, sinó més aviat d'un futur que anhela una nova arquitectura. L'agulla de Notre-Dame de París respon, paradoxalment, a l'anhel de visibilitat urbana de la cristiandat perduda, expressada per autors del segle XIX com l'anglès **Norbert Pugin**, al mateix temps que és una demostració de l'esperit racionalista del gòtic reprès com a repte constructiu per la modernitat per arquitectes que ja no són cristians, com Viollet-le-Duc.

El fil que uneix fe i raó

També a Catalunya les teories de restauració provinents de l'autor francès van tenir acollida en el que era la incipient Escola d'Arquitectura iniciada sota el lideratge d'**Elies Rogent**. No és casualitat que un dels primers arquitec-

tes que obtenen el títol a Barcelona, en **Joan Martorell**, es caracteritzi per cercar també la verticalitat i el disseny d'agulles en els seus dissenys d'edificis religiosos, com ara el convent de les Saleses (1885), ara el Col·legi dels Maristes al Passeig de sant Joan, o el convent de les Adoratrius (1875), a la cantonada entre Consell de Cent i Casanova.

La influència de Viollet-le-Duc a la Catedral de Barcelona quedà palesa en la proposta de reforma de la façana del 1882, dibuixada aleshores per un jove col·laborador i estudiant d'arquitectura anomenat **Antoni Gaudí**, on destaca un gran cimbori a mode d'agulla de tals dimensions que, tot i rebre el suport del públic, va ser deses-

timat perquè es considerava desproporcionat respecte l'alçada de les naus de la catedral. De l'agulla cremada de Notre-Dame de París a les torres de la Basílica de la Sagrada Família hi ha un fil que uneix la fe i la raó, la Jerusalem celestial i la quotidianitat de la ciutat dels homes.

Resta ara la pregunta sobre l'afectació de l'incendi envers la resta de l'edificació. Certament, el pes de les restes cremades sobre les voltes incinerades i mullades obre molts dubtes, tot i que també hi ha hagut altres casos semblants i s'han resolt satisfactòriament. Personalment, un dels temes que em preocupen és com ha quedat la recent intervenció que va fer l'arquitecte **Jean-Marie Duthilleul** al presbiteri.

Ho considero rellevant perquè l'arquitecte, caracteritzat per dissenyar estacions ferroviàries arreu del territori francès, és el màxim exponent del que podríem anomenar "**enginyeria litúrgica francesa**" i ha comptat amb intervencions destacables com Saint Françoise de Molitor i l'església de Saint Ignace, totes dues a París, o la reforma dels presbiteris de les catedrals d'Estrasburg o Nantes. Potser sigui aquest autor un dels millors situats per respondre al repte de la reconstrucció de Notre-Dame de París.

Robert Baró: “Gairebé cada vegada que parlem de patrimoni és quan es destrueix”

Notre-Dame en flames ha suposat un cop emocional per a mig món. Cremava el patrimoni, però també ho feia tot un símbol, part de la història de la ciutat de París i part important per a tota la societat. Hem parlat amb **Robert Baró**, canonge de la catedral de Barcelona i director del Secretariat diocesà d'art sacre i patrimoni cultural de l'arquebisbat de Barcelona, sobre la importància de les catedrals i el patrimoni sacre actual. Les catedrals, explica Baró, són espais que des del segle V fins al segle XIX són mirall de la societat. Qualsevol acte important de la ciutat culmina a la catedral, i és allà on es manifesta tota la societat en bloc.

“Imaginem, per exemple, al segle XVII la coronació d'un nou rei”, anuncia Baró. “El nou rei serà coronat a Saragossa o on sigui però quan entra a Barcelona és la ciutat que l'assumeix com a rei i és el rei qui pren possessió de les ciutats, es fa un recorregut i arriba a la catedral”.

Però la catedral, afirma Robert Baró, “no és el clergat”. La catedral és molt més. “Els gremis, el Consell de Cent, els nobles, tothom té el seu lloc i estructuralment en l'edifici cadascú té el seu espai”. La complexitat de les catedrals respon així a la complexitat de la societat que les ha construïdes.

Però com és, doncs, que una catedral com Notre-Dame, símbol imprescindible fins al segle XVII a París, s'incendia i remou els cors i les sensibilitats de mig món? Baró recorda que un país “no és només la suma d'individus sinó que és tota una comunitat”, i aquesta comunitat, explica, té unes arrels, una història. En el cas d'Europa, “les catedrals són l'element que més clarament manifesta les arrels cristianes del continent”. Qualsevol ciutat europea està construïda al voltant d'una catedral, i durant segles “l'element simbòlic més important que ha tingut les ciutats “és la catedral”.

I això en el cas de Notre-Dame continua sent així. **Núria Clanxet** és advocada i fa dos anys que viu a París, treballant al departament de compliance d'una entitat financera. La Núria explica que la catedral de Notre-Dame és vista, no només pels parisencs sinó per a tots els francesos, "com un gran símbol dels grans bàluards del patrimoni francès". I és que, segons Clanxet, "el poble francès dona moltíssima importància al seu patrimoni, el veuen com una mostra de la glòria i l'esplendor que el seu país ha tingut al llarg de la història".

Robert Baró reconeix que si actualment es vol parlar de la ciutat de París i de la seva identitat al llarg de tota la seva història, indefugiblement "s'ha de començar per Notre-Dame". Com a canonge de la catedral entén que una catedral avui "no es pot entendre desvinculada de la ciutat".

I pels parisencs Notre-Dame formava part del seu dia a dia. Núria Clanxet explica que la darrera vegada que va veure Notre-Dame va ser divendres passat. "Anava cap el barril llatí i vaig passar al davant, la vaig contemplar il·luminada". A París els monuments importants sempre estan il·luminats. "Allà estava, magnífica i

esplèndida. Vaig estar molta estona contemplant-la, qui m'havia de dir que després es cremaria tota", relata.

I tot i que França és un país on la separació entre Estat i religió és ben clara, Baró puntualitza que quan habitualment parlem de societat laica "ens equivoquem". Les estructures de l'Estat són laiques, afirma, "però la societat no és laica". La societat està formada per gent que té diferents sensibilitats o credos religiosos, inclús sensibilitats no confessionals. Baró recorda, però, que encara avui la que marca la cultura i les tradicions del país, començant pel calendari i les festes, "és la tradició catòlica". Per això, afirma, "en una societat que no és laica sinó que compta amb presència de diferents tradicions religioses, la catedral simbolitza la presència de la comunitat religiosa majoritària i tradicional del país, la catòlica".

Les darreres notícies sobre l'incendi de la catedral de Notre-Dame han posat de manifest un altre tema actual: la reconstrucció i manteniment del patrimoni cultural. A França grans fortunes ja han anunciat donacions milionàries per a la reconstrucció de l'edifici religiós. Baró reconeix que "per desgràcia, gairebé cada

vegada que parlem de patrimoni és quan es destrueix". Ho va veure clarament, recorda, a la guerra d'Iraq. "No vam valorar el món mesopotàmic fins que es va destruir". I és que, tot i la bona notícia de les donacions, cal recordar que "tenim un patrimoni enorme i valuósíssim que per desgràcia no és massa valorat". "Tenim un problema greu de manteniment d'aquests edificis que tenen un costos enormes i costa molt trobar qui els sufragi".

I com és, doncs, que a França sí s'ha trobat aquesta manera? Baró parla del cas espanyol quan diu que a nivell públic és impossible "perquè les arque estan bastant buides", però que també a nivell privat es fa difícil "perquè desgraciadament els nostres polítics no han fet la feina i no tenim una llei de mecenatge com a França". Baró parla dels grans beneficis fiscals que existeixen a França en matèria de mecenatge cultural. "La gent acabada i les empreses a França s'aboquen en projectes de patrimoni cultural, en canvi a casa nostra això no succeeix perquè no hi ha el marc legal adequat".

Bisbe Vadell: “L'Església està preparada pel món digital”

“Les xarxes són un gran vehicle. Som dins la cultura del tuit: ràpid i curt. Però cal també la cultura del matís i el diàleg”. Així es va expressar el bisbe auxiliar de Barcelona, **Antoni Vadell**, en el diàleg amb el vicedegà de la Facultat de Comunicació Blanquerna, **Josep Lluís Micó**, sobre religió i món digital. Per Micó, expert en entorns digitals, “la religió no es pot permetre el luxe de prescindir de la tecnologia. Ni la tecnologia pot prescindir de la religió”. L'Editorial Claret va convidar Vadell i Micó al debat ‘Déu al mòbil. Religió i món digital’ per presentar la nova aplicació per dispositius mòbils de la Missa de cada dia, coincidint amb el vint-i-cinquè aniversari de la seva publicació en paper.

Moderats per la periodista **Glòria Barrete**, el bisbe auxiliar i el vicedegà van dissecar dijous 11 d'abril, en un acte a la Fàbrica Lehmann de Barcelona, la relació entre religió i xarxes. Vadell va citar el **papa Francesc** com a referent en el món del tuit i va animar la gent gran a entrar en el món digital, indicant que la nova aplicació de la Missa de cada dia pot ser una molt bona oportunitat. A més, està convençut “que l'Església està preparada pel món digital. Hi ha moltes persones molt preparades”. Per la seva banda,

Micó va defensar la necessitat d'aquesta tecnologia, ja que "per a determinades persones no és suficient viure l'espiritualitat sense aquestes eines actuals".

Lluís Del Val, en nom de l'Editorial Claret, va explicar que "feia temps que l'editorial anava al darrere de digitalitzar els continguts de La missa de cada dia, inicialment amb la idea de reproduir el contingut estricte del llibret. Però en començar a treballar-hi es va fer evident que la digitalització permetia anar bastant més enllà".

La missa en català al mòbil

El nou aplicatiu permet seguir la missa diària des de qualsevol lloc. L'App inclou els textos litúrgics per a totes les celebracions eucarístiques del missal, tant les d'àmbit general com les que són pròpies de cada bisbat i les de les principals poblacions. Automàticament ofereix els textos que corresponen segons el calendari litúrgic i les festivitats locals més importants. L'App també proporciona comentaris sobre els textos bíblics per facilitar la preparació de les homilies o per la meditació i pregària personal de qualsevol usuari.

L'App té dues modalitats de funcionament. La versió gratuïta dona accés a les lectures de cada dia i la versió *premium*, de pagament, ofereix tots els textos litúrgics i altres textos complementaris d'elaboració pròpia, com el santoral, comentaris de l'evangeli, introduccions als diumenges i so-

lemnitats i textos per a la pregària. Aquesta subscripció té un cost anual d'uns 16 euros. També es poden fer subscripcions semestrals, trimestrals o mensuals.

El Papa rep l'Arxiconfraria de la Verge de la Cinta de Tortosa en audiència privada

El Papa Francesc **va rebre** divendres 12 al matí en audiència els membres de l'Arxiconfraria de la Verge de la Cinta de Tortosa amb motiu del quart centenari de la seva fundació.

El pelegrinatge fins al Vaticà va comptar amb un centenar de persones membres de l'Arxiconfraria, acompanyats pel bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, i també per l'alcaldesa de la ciutat, **Meritxell Roigé**.

Durant l'audiència, el papa va demanar a l'Arxiconfraria que "segueixi amb la seva tasca caritativa i que siguin ferment de solidaritat a la societat". Prèviament a les paraules del Papa, el bisbe de Tortosa va recordar la història de la Verge de la Cinta.

Paraules del papa Francesc a l'Arxiconfraria de la Verge de la Cinta

Benvolguts Confreres i devots de la Verge de la Cinta, m'alegro de rebre'ls aquí amb motiu del quart centenari de la fundació d'aquesta associació de fidels consagrada al culte de la nostra Mare. Salutació a Mons. Enrique Benavent, bisbe de Tortosa, i a la senyora Meritxell Roigé,

alcaldessa de la ciutat, que els acompanyen en aquesta peregrinació.

La confraria de La nostra Senyora de la Cinta ha estat des del seu començament vinculada al successor de Pere. Pocs mesos després de la constitució de la germanor, aprovada pel bisbe d'aquesta ciutat, **Lluís de Tena**, van voler que fos confirmada pel **papa Pau V**. I ara, amb aquesta peregrinació a la tomba de Pere, desitgen renovar aquest vincle de comunió.

Aquest gest d'adhesió no és quelcom del passat que suscita només un mer interès històric, sinó que manté viva la seva actualitat. Vostès es diuen germans, confreres, i d'aquesta manera posen de manifest la realitat fonamental de les nostres vides, que tots som fills de Déu. Etimològicament, confraria significa «unió de germans». Però no n'hi ha prou amb dir que som germans, sinó que cal recordar sempre aquesta unitat "fundacional" que ens marca com a tals. Els germans –sabem– amb freqüència discu-

teixen, i es barallen per tantes coses, però tot i que això succeeixi, saben mantenir sempre viva aquesta cerca d'un bé que no pot excloure la pau i la concòrdia entre ells. I quan no aconsegueixen fer-ho, sofreixen. El vincle de la caritat que com a confreres els uneix amb el seu Bisbe i, a través d'ell, amb el Papa, constitueix un do important que els enriqueix però que també comporta una missió: la de ser llevat de solidaritat en la societat.

Mirant l'exemple de Maria estem cridats a portar aquesta fraternitat a tots els racons de la societat. Vostès estan presents en diferents realitats eclesials en la vostra diòcesi, d'aquesta manera col·laboren perquè l'Església sigui abans que res casa, família, lloc d'acolliment i d'amor, en la qual tots, especialment els pobres i marginats, puguin sentir-se part i mai veure's exclosos ni rebutjats. Vivint d'aquesta manera la fraternitat es converteix en missió, que interpel·la i no deixa indiferents, doncs l'amor mutu que surt i es dirigeix cap als altres

és la nostra carta de presentació. Així, fins i tot els que no tenen fe, podran dir aquell elogi de **Tertulià**: «Mirin com s'estimen» (Apologeticum, 39: PL I, 471).

Viure d'aquesta manera, com a germans units, suposa esforç i renúncia, però els asseguro que val la pena, perquè és un signe davant la societat que sempre està dividida, no és moda d'ara, sempre ha estat i és un pecat social dividir-nos. Per això tota manifestació de germanor, de solidaritat ajuda. Els animo en la seva tasca perquè siguin signe davant el món d'aquesta fraternitat que ve de Déu.

Que el Senyor els beneeixi i sostingui sempre, i que la Verge Santa els cuidi i els acompanyi en aquest treball per consolidar la fraternitat.

I, si us plau, no s'oblidin de resar per mi.

Moltes gràcies.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Carta entranyable de Francesc als joves

SALVADOR PIÉ
A LA VANGUARDIA

Aquesta és la preciosa forma amb què el **papa Francesc**, a partir del sínode dels bisbes sobre la joventut del proppassat **octubre**, presenta amb el títol de *Crist viu* aquesta exhortació postsinodal. Es tracta d'una carta viva, interpel·lant, propera, en definitiva entranyable, que recull el plantejament fet pel document final del sínode que, llegint els "signes del temps", veia en els joves "un dels 'llocs teològics' en què el Senyor ens fa conèixer alguns dels seus desigs i desafiaments per construir el demà".

La carta va dirigida a les noves generacions i a tot el poble de Déu. Per això afirma amb força que "ésser joves, més que una edat, és un estat del cor". D'aquí ve que "una institució tan anti-

ga com l'Església pot renovar el seu ardor espiritual i el seu vigor apostòlic" fent atenció als joves -i aquí cita dotze sants *joves* com **Francesc d'Assís**, **Domingo Savio**, **Tereseta de Jesús...**-, per aprendre d'ells el secret de "romandre jove".

Es parteix d'un quadre realista del món juvenil, amb les seves especificitats i drames, les seves aspiracions, i afronta temàtiques d'actualitat, com la guerra, violència, sexualitat, noves tecnologies, migracions i abusos de menors. Però ho fa amb mirada positiva -com fa sempre el papa Francesc!- de qui veu el futur amb esperança, invitant els joves a tenir present que "en totes les situacions buides i doloroses de què parlem hi ha una camí de sortida".

Per això proposa de nou la triple veritat de la fe cristiana: “Déu t’estima”, “Crist et salva”, “Ell viu”. A partir d’aquí suggereix uns “itineraris de joventut” que alimentin la fe i el compromís pels altres a partir de la descoberta de les pròpies arrels. Aquests itineraris es realitzen amb l’acompanyament d’una pastoral juvenil que sigui sinodal –és a dir, caminant junts-, popular, missionera, per tal d’ajudar els joves a descobrir i madurar la seva vocació a través del discerniment. Tot això, conscients que “res és fruit del caos sense sentit, ans al contrari: tot pot ésser inserit en un camí de resposta al Senyor, que té un projecte preciós per a nosaltres”.

Són notables diversos textos interpel·lants com: “Maria no va comprar una assegurança de vida! Maria se la va jugar i per això és forta, per això és una *influencer*, és la *influencer* de Déu!”. Així com les referències a l’Església: “Són precisament els joves els que poden ajudar l’Església a mantenir-se jove, a no caure en la corrupció,

a no enorgullir-se, a no convertir-se en secta, a ser més pobre i testimonial, a estar a prop dels darrers i descartats, a lluitar per la justícia, a deixar-se interpel·lar”. I alhora: “Som una Església de portes obertes. Ni tan sols cal que algú assumeixi completament tots els ensenyaments de l’Església perquè pugui participar d’alguns dels nostres espais per a joves. Només cal una actitud oberta per a tots els que tinguin el desig i la disposició de deixar-se trobar per la veritat revelada per Déu”.

El caràcter entranyable d’aquesta carta ve corroborada per aquestes dues invocacions finals del Papa: “Joves estimats, vosaltres no teniu preu! No sou peces de subhasta! Si us plau, no us deixeu comprar, no us deixeu seduir, no us deixeu esclavitzar per les colonitzacions ideològiques que ens fiquen idees al cap i al final ens tornem esclaus, dependents, fracassats de la vida. Vosaltres no teniu preu: heu de repetir-ho sempre: no estic en una subhasta, no

tinc preu. Soc lliure, soc lliure! Enamoreu-vos d’aquesta llibertat, que és la que ofereix Jesús”. I amb un preciós text conclou la carta: “Estimats joves, seré feliç veient-vos córrer més de pressa que els lents i temorosos. Corrent atrets per aquest rostre tan estimat, que adorem en la sagrada eucaristia i reconeixem en la carn del germà sofrent. L’Esperit Sant us empeny en aquesta cursa cap endavant. L’Església necessita el vostre entusiasme, les vostres intuïcions, la vostra fe. Ens feu falta! I quan arribeu on nosaltres encara no hem arribat, tingueu paciència per esperar-nos”.

Salvador Pié és consultor del secretariat del sinode dels bisbes i teòleg del laicat. President de la Fundació Blanquerna i rector de Santa Maria del Mar de Barcelona.

SALVADOR PIÉ –LA VANGUARDIA | [LLEGIR AL WEB](#)

Més de 2.200 infants i joves de Setmana Santa amb la Fundació Pere Tarrés

Entre les propostes: casals, colònies, camps, rutes organitzades pels centres d'esplai del Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalans de la Fundació Pere Tarrés, i gràcies als 313 monitors i monitores, la majoria d'ells voluntaris. Les activitats de lleure s'han consolidat com una alternativa de qualitat per conciliar la vida laboral i familiar durant les vacances escolars. Un espai que educa en valors i ajuda els participants a conèixer i desenvolupar habilitats i autonomia personal.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sant Joan de Déu a Manresa atén quasi 200 persones sol·licitants d'asil

La **Fundació Germà Tomàs Canet**, vinculada a l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, ha atès durant el 2018 un total de 198 persones sol·licitants d'asil, en el marc del programa de Protecció Internacional que es du a terme a Manresa. Són famílies amb fills menors d'edat en situació vulnerable. De les persones que han passat per la Llar Sant Joan de Déu durant el 2018, un 48% són homes i un 52% dones. Quasi la meitat (un 49%) són menors d'edat.

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els claretians posen en marxa un Servei d'Acollida i Recerca sobre possibles casos d'abusos

Amb el compromís d'aclarir qualsevol fet del passat i que s'assumeixin les responsabilitats pertinents, els claretians ja han posat en marxa un Servei d'Acollida i Recerca. S'ha encarregat a l'advocat **Xavier Puigdollers**, persona externa a la institució, i que se centri en fets contra la llibertat sexual que s'hagin pogut produir en els darrers 50 anys. L'objectiu final és aprendre del passat perquè avui la infància tingui un entorn amb la màxima protecció, així com escoltar i atendre les víctimes.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Lliga Espiritual de la MdD de Montserrat crea un premi pel llibre religiós en català

El **Premi Abat Marcet** té per objecte reconèixer l'obra publicada més rellevant des del punt de vista del seu interès temàtic i de la qualitat del text. Se n'ha convocat la primera edició, d'aquest 2019. Poden optar al Premi llibres en català, publicats en primera edició des del 27 d'abril, dia de la Mare de Déu de Montserrat, de l'any anterior fins al 27 d'abril de l'any en curs. Excepcionalment, en aquesta primera edició el període anirà del primer de gener de 2018 fins el 27 d'abril de 2019.

LLIGA ESPIRITUAL MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Santa Seu investiga els membres de l'associació del Seminari del Poble de Déu

Sobre la causa canònica contra diversos sacerdots membres de l'Associació Seminari del Poble de Déu, **dissolta** el 2017, la secretaria de la Conferència Episcopal Tarraconense ha fet públic un comunicat per explicar que un tribunal eclesiàstic constituït a la diòcesi de Vic ha decidit suspendre de manera preventiva de l'exercici públic del ministeri, però no l'exercici privat, als clergues investigats per la Congregació per a la Doctrina de la Fe. La mesura afecta clergues de les diòcesis de Barcelona, Tarragona, Lleida, Urgell i Vic.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sri Lanka: "Les religions viscudes autènticament són mostra d'amor"

El Grup de Treball Estable de Religionsvolem manifestar unànimement la nostra consternació i enèrgic rebuig pels atemptats perpetrats a Sri Lanka, en un dia tan especial per la majoria dels cristians d'arreu del món com és el Diumenge de Pasqua. Les religions viscudes autènticament són mostra d'amor, de bé i d'humanitat. Per això, volen fer arribar la nostra pregària i tota la nostra estima i condol a les nacions involucrades, especialment als afectats i a les persones properes.

CTER | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La mesquita de Reus demana que l'islam entri a les aules

Dc, 24/04/2019 | Diari de Tarragona

'La vida de Brian' torna als cinemes 40 anys després

Dm, 24/04/2019 | Diari de Girona

Temples de la Catalunya Central estan exposats a un foc com el de Notre Dame

Dm, 23/04/2019 | Regió 7

La majoria de les morts a Sri Lanka, en tres esglésies

Dl, 22/04/2019 | 324

Cinc noies fan història i desfilen per primer cop amb els Manaies de Girona

Dj, 18/04/2019 | Diari de Girona

El Govern reobrirà el 'cas Maristes' per revisar la responsabilitat de la congregació

Dc, 17/04/2019 | El Periódico

El Fòrum Ondara demana no perseguir els capellans progressistes en el si de l'Església

Dm, 16/04/2019 | Segre

L'escola concertada demana que la LEC sigui "inalterable" pel seu ampli consens

Dv, 26/04/2019 | El PuntAvui

Dilluns 29 d'abril

- **Lídia Pujol presenta l'edició especial del llibre 'Iniciació als Veda' amb el CD.** 19 h. Organitza Editorial, Institució Cultural del CIC. Institució Cultural del CIC. Barcelona.
- **Contemplació i compromís social, amb Laia de Ahumada i Olga Fajardo.** 19 h. Biblioteca Camp de l'Arpa-Caterina Albert. Barcelona.
- **Llegir amb rigor el Nou Testament (I).** Josep Rius-Camps. 19:30 h. Organitza Escola de Teologia del Maresme - Estudis Socials Cristianisme Segle XXI. Casal de la Parròquia de Sant Josep. Mataró.
- **Teotapes amb Rosa Masferrer.** 21 h. Organitza Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura. Espai Mallorca. Barcelona.
- **L'Evangeli de Joan, per Oriol Tuñí.** 21 h. Organitza Parròquies de Vilafranca. Sala parroquial Mn. Joan Vinyeta. Vilafranca del Penedès.

Dimarts 30 d'abril

- **La consuetud de Sant Jordi.** 18 h. Catedral de Girona.
- **La mort em transforma la vida.** Del 30 d'abril al 11 de juny. De 18:30 a 21:30 h. Fundació Vidal i Barraquer. Barcelona.
- **Taller de meditació sufí.** De 19 a 20:30 h. Centre Cívic Sant Martí de Provençals. Barcelona.
- **El món invisible de la presó.** 20:30 h. Parròquia de Sant Medir - Sala Nova. Barcelona.

Dimecres 1 de maig

- **Retir budista "Vivint en harmonia".** Del 1 al 9 de maig. Organitza Comunitat Monàstica de Plum Village. Antiga casa d'espiritualitat "La Conreria". Tiana.
- **Retir de Mindfulness.** Fins al 5 de maig. Organitza Sangha espanyola de Thich Nhat Hanh. La Conreria. Tiana.
- **Pregària pels presos polítics.** 18:45 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.

Dijous 2 de maig

- **La Basílica de la Santa Creu i Santa Eulàlia: la catedral abans de la catedral.** 2 i 3 de maig. De 10 a 18 h. Aula Magna de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. Barcelona.
- **Creences en femení.** 10:30 h. Biblioteca del Seminari Pontifici de Tarragona.
- **Buscar i trobar feina en el context socioeconòmic actual.** 18:30 h. Organitza Càritas Diocesana de Barcelona. Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Presentació del Nou Testament grec.** 19 h. Sala d'actes del Museu Bíblic Tarraconense. Tarragona.
- **El compromís com a resposta, amb Josep M. Esquirol.** 19 h. Sala d'Actes del Palau Macaya. Barcelona.
- **La ciència com a revelació, amb Jordi Pigem i Josep M. Mallarach.** Organitza Ajuntament de Barcelona. Biblioteca El Clot - Josep Benet.
- **Veus crítiques dins l'Església actual, per Adelaide Baracco.**

19:30 h. Casal de la Parròquia de Sant Josep. Mataró.

- **L'expansió del cristianisme.** 20 h. Espai 31 de la parròquia del Mercadal. Girona.

Divendres 3 de maig

- **Ikebana de primavera amb F.Rodríguez de Aróstegui i J.Gordi.** Fins al 5 de maig. Santuari del Miracle.
- **Meditació zen al claustre del Monestir de Pedralbes.** De 8 a 9:45 h.
- **Presentació de 'La tradició cristiana', de Raimon Panikkar.** 18 h. Llibreria L'Altell. Banyoles.
- **Prou precarietat, protecció social digna.** 19 h. Parròquia Mare de Déu de la llum. L'Hospitalet de Llobregat.
- **La devoció al Sagrat Cor de Solivella.** 19 h. Saló parroquial de Santa Maria de Solivella. Solivella.
- **Trobada vocacional.** 20 h. Seminari de Girona.
- **Vetlla de pregària de joves.** 21:45 h. Església del Parc Sanitari de Sant Joan de Déu. Sant Boi de Llobregat.

Dissabte 4 de maig

- **Trobada de famílies de catequesi.** 9 h. Organitza Delegació de catequesi del bisbat de Vic. Seminari de Vic.
- **Cultivant l'equilibri emocional, curs amb Jorge Moltó.** Del 4 al 18 de maig. De 9:30 a 19 h. Centre budista de retirs de Sangha Activa. Sant Iscle de Vallalta.
- **Taller de Cal·ligrafia Gòtica.** Nivell zero. De 9:45 a 18 h. Monestir de Sant Pere de les Puelles. Barcelona.
- **Com afecten les noves tecnologies les nostres relacions?** 10 h. Organitza Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB). Pati Llimona.
- **Veritat, postveritat i "fake news".** Càtedra de Pensament Cristià. De 10:30 a 18 h. Organitza Bisbat d'Urgell.

Centre Cultural i de Congressos Lauredià. Sant Julià de Lòria.

- **Visita al Monestir de Montsió.** De 10:30 a 13:30. Organitza Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) i Dominics. Barcelona.
- **Visita a la Portalada dels Apòstols de Morella.** 11:30 h. Organitza Dertosa Sacra. Basílica Arxiprestal de Santa Maria. Morella.
- **Tu ets amb mi.** De 16:30 a 23 h. Organitza Delegació de pastoral de joventut de l'arquebisbat de Tarragona. Salou.
- **Maria de Natzaret, la primera cristiana, per Núria Caüm.** De 17 a 18:45 h. Comunitat Cristiana Sant Pere Claver - Jesuïtes del Clot. Barcelona.
- **Taller "Les plantes de la mel", per Fra Valentí Serra de Manresa.**

17:30 h. Casa de la Paraula. Santa Coloma de Farners.

- **Presentació de 'Rosarium. Meditaciones bíblicas'.** 18 h. Organitza Escola d'Animació Bíblica. Llibreria Paulinas. Barcelona.

Diumenge 5 de maig

- **Concert dels Petits Cantors d'Andorra.** 17 h. Catedral de Santa Maria. La Seu d'Urgell.
- **Trobada de joves.** De 17 a 20 h. Organitza Delegació de Joventut del Bisbat de Sant Feliu. Monestir de Sant Benet de Montserrat. Marganell.
- **Concert Magnificat II: El romanticisme lloa la Verge Maria.** De 18:15 a 19:30 h. Església de Sant Francesc d'Assís (Poblenou). Barcelona.

- **La teologia en l'art dels primers cristians, amb Andreu Muñoz.** 19 h. Monestir de les germanes Carmelites Descalces. Tarragona.

Blanquerna
@Blanquerna

Celebració de l'Eucaristia amb motiu dels #70anys de @Blanquerna i la #Pasqua amb el bisbe Sergi Gordo a Santa Maria de Valldonzella.
@BlanquernaFPCEE
@BlanquernaFCS
@BlanquernaFCRI
@uramonllull
#OrgullBlanquerna

1 Tu i 5 més
21:27 - 25 abr. 19 - Twitter for iPhone

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Premiat, mencions i jurat del XXIXè Premi Joan Profitós d'assaig pedagògic.
@escolapiacat

19:36 - 25 abr. 19 - Twitter for Android

Claustrians Catalunya
@ClaustriansCat

Jesús es va ajupir per rentar els peus als seus deixebles. Un gest ple de significat! #DijousSant #Pasquafamiliar #lajoiadeservir #Vic

0:07 - 19 abr. 19 - Twitter for Android

Montserrat
@montserratinfo

L'@EscolaniaMont tornarà de vacances demà 26/4 per cantar a Vespres i participar a la #Vetlla de #SantaMaria de #Montserrat ves.cat/eo5s.
#Dissabte 27 participaran a #Missa de Solemnitat de la Mare de Déu i en acabar es cantarà el #Virolai. També ho faran a les 13 h.

12:00 - 25 abr. 19 - Twitter Web Client

CPL Editorial
@CPLeditorial

Pujarem dalt del cim bit.ly/2vjfhC9 via @catreligio
👉 Ens fa molta il·lusió presentar-vos la primera entrada del blog CPL "El Cim s'acosta" #25abril #pasqua #liturgia #novetat

1 Francesc Romeu Torrens i 4 més
12:16 - 25 abr. 19 - Twitter Web Client

Solidaridad San Juan de Dios
@solidaridadSJDI

Llançem #JoHoCanvioTot, una sèrie documental de batecs-sjd.org on #joves valents parlen per trencar #estereotips sobre #salutmental, #diabetis, #sensellar #disCapacitat #VIH i #migració 🏳️ bit.ly/2IeRaNI

1 GH Aragón San Rafael i 3 més
18:03 - 11 abr. 19 - Twitter Web Client

PES La Mina
@PES_LAMina

Alguna cosa ha passat al #MaternInfantil durant les vacances de #SetmanaSanta - Aquí no parem i volem donar sempre serveis de qualitat per a les nostres famílies! Els protagonistes els nostres infants 🙌🙌
Mireu el nou Matern

1 PES La Mina
17:20 - 23 abr. 19 - Twitter for iPhone

Jesuites Educació
@JesuitesEdu

Infants de 2n de Primària #PIN de #JELeida ajuden a un historiador una mica despistat a ordenar unes cartes de Sant Pau i Sant Francesc Xavier per tal de saber com ha arribat el missatge de Jesús arreu del món

15:00 - 24 abr. 19 - SocialEighants

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Una Setmana Santa plena d'emoció que hem compartit amb tots vosaltres. Us deixem imatges de les activitats que hem realitzat. Gràcies per acompanyar-nos!
#viulaSagradaFamilia

12:06 - 24 abr. 19 - Twitter Web Client

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui hem pres part a la jornada "Comunicació i religió en temps de crisi" organitzada per l'@ObsBlanquerna amb @immaamadeg. Com interaccionem periodistes i congregacions? Molt interessant! Gràcies per convidar-nos!
@catreligio @AnimasetMedia @mireprats

17:34 - 26 abr. 19 - Twitter Web Client

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

Pasqua en Família. Sant Martí Sesgueioles. #pasqua

12:01 - 10 abr. 19 - Twitter for iPhone

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Avui reprenem l'activitat escolar i ho fem omplint les aules de paraules i de llibres que fan olor de rosa 🌹
Fem país, encomanem tradició, vivim la cultura. BON SANT JORDI! #escolacompromesa #intensament #SantJordi2019

467 visualitzacions
7:21 - 23 abr. 19 - Twitter for Android

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisteri i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

